

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.8.2012
COM(2012) 475 final

2012/0233 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af beslutning 2009/791/EF og afgørelse 2009/1013/EU om bemyndigelse af henholdsvis Tyskland og Østrig til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

I henhold til artikel 395, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i direktivet, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse.

Ved breve registreret i Kommissionen den 5. januar 2012 og den 16. april 2012 anmodede henholdsvis Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig om bemyndigelse til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 og artikel 168a, i direktiv 2006/112/EF, med henblik på at ophæve fradragsretten for moms på varer og tjenesteydelser, der i et omfang på over 90 % anvendes til ikke-erhvervsmæssige formål.

I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 4. april 2012 de øvrige medlemsstater om Forbundsrepublikken Tysklands anmodning og ved brev af 20. april 2012 om Republikken Østrigs anmodning. Ved breve af 11. april 2012 og 23. april 2012 underrettede Kommissionen henholdsvis Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig om, at den var i besiddelse af alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningerne.

Generel baggrund

Artikel 168 i direktiv 2006/112/EF fastsætter, at en afgiftspligtig person kan fradrage den moms, der er opkrævet på erhvervelser, der er foretaget i forbindelse med vedkommendes afgiftspligtige transaktioner. Artikel 168a, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF fastsætter, at moms på udgifter i forbindelse med fast ejendom, der indgår i en afgiftspligtig persons erhvervsaktiver, og som anvendes både til erhvervsformål og ikke-erhvervsmæssige formål, kun kan fradrages for så vidt angår den del, der modsvarer ejendommens anvendelse til den afgiftspligtige persons erhvervsformål. I henhold til artikel 168a, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF kan medlemsstaterne også anvende denne regel i forbindelse med udgifter til andre varer, der indgår i de erhvervsaktiver, som de specificerer. Den foranstaltning, som Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig har anmodet om, afviger dog fra disse principper, idet den fuldstændig ophæver retten til at fradrage moms på varer og tjenesteydelser, når den afgiftspligtige persons private eller ikke-erhvervsmæssige brug udgør over 90 % af den samlede brug.

Forbundsrepublikken Tysklands undtagelse blev oprindeligt indrømmet ved Rådets afgørelse 2000/186/EF af 28. februar 2000¹ i en periode indtil den 31. december 2002, og blev derefter atter indrømmet ved Rådets afgørelse 2003/354/EF af 13. maj 2003² indtil den 30. juni 2004,

¹ EFT L 59 af 4.3.2000, s. 12.

² EUT L 123 af 17.5.2003, s. 47.

ved Rådets afgørelse 2004/817/EF af 19. november 2004³ indtil den 31. december 2009 og ved Rådets afgørelse 2009/791/EF af 20. oktober 2009⁴ indtil den 31. december 2012.

Republikken Østrigs undtagelse blev oprindelig indrømmet ved Rådets afgørelse 2004/866/EF af 13. december 2004⁵ i en periode indtil den 31. december 2009 og blev derefter atter indrømmet ved Rådets afgørelse 2009/1013/EU af 22. december 2009⁶ indtil den 31. december 2012.

I deres aktuelle anmodninger meddelte Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig Kommissionen, at de indtil nu har anvendt denne særlige foranstaltning og oplever, at den er meget nyttig med hensyn til at forenkle momsopkrævningen og forebygge momsunddragelse og momsundgåelse.

Undtagelser indrømmes normalt for en begrænset periode, så det kan vurderes, om den særlige foranstaltning er hensigtsmæssig og effektiv. I den forbindelse forstår Kommissionen på baggrund af de oplysninger, Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig har indgivet, at fordelingen 90 %/10 % mellem erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig brug stadig udgør en god basis for at udskille de transaktioner, for hvilke den erhvervsmæssige anvendelse kan anses for at være ubetydelig. Den pågældende særlige foranstaltning gør derfor arbejdet lettere for både skattevæsenet og virksomhederne, da det ikke er nødvendigt at holde øje med den efterfølgende anvendelse af de varer og tjenester, for hvilke fradragsretten på anskaffelsestidspunktet var udelukket, særlig hvad angår eventuel beskatning af privat brug i henhold til artikel 16 eller artikel 26 i direktiv 2006/112/EF eller reguleringer af fradraget som fastsat i artikel 184-192 i samme direktiv. Foranstaltningen påvirker kun i ubetydelig grad den afgift, der skal betales ved det endelige forbrug. Det er derfor hensigtsmæssigt at forlænge undtagelsen.

En forlængelse bør dog være tidsbegrænset, så det kan vurderes, om de betingelser, som undtagelsen er baseret på, fortsat er gyldige. Det foreslås derfor at forlænge undtagelsen indtil udgangen af 2015 og at anmode Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig om, såfremt de påtænker endnu en forlængelse efter 2015, at de sammen med anmodningen om forlængelse senest den 1. april 2015 indgiver en rapport, der omfatter en evaluering af den anvendte fordeling mellem erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig brug, som ophævelsen af momsfradraget er baseret på. Afgørelsen vil dog under alle omstændigheder blive ophævet, hvis Rådet efter afgørelsens ikrafttrædelse vedtager EU-regler om begrænsninger af fradragsretten, der skal eller kan anvendes af medlemsstaterne.

Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører

I medfør af artikel 176 i direktiv 2006/112/EF fastsætter Rådet de udgifter, der ikke giver ret til fradrag af momsen. Indtil det sker, kan medlemsstaterne opretholde alle de undtagelser, som var gældende i henhold til deres nationale lovgivning pr. 1. januar 1979. Der findes derfor en række "stand still"-bestemmelser, som begrænser fradragsretten.

³ EUT L 357 af 2.12.2004, s. 33.

⁴ EUT L 283 af 30.10.2009, s. 55.

⁵ EUT L 371 af 18.12.2004, s. 47.

⁶ EUT L 348 af 29.12.2009, s. 21.

I 2004 fremsatte Kommissionen et forslag⁷ med regler om, hvilke kategorier af udgifter der kan gælde begrænsninger af fradragsretten for, men det har endnu ikke været muligt for Rådet at nå til enighed om forslaget.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Ikke relevant.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

Ikke relevant.

Ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

Forslaget er udarbejdet med henblik på at forenkle proceduren for beskatning og har derfor en potentiel positiv virkning for både virksomheder og forvaltninger. Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig har fundet, at foranstaltningen er en god løsning, og at den kan sammenlignes med andre tidligere og aktuelle undtagelser.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Resumé af forslaget

Forslaget sigter mod at bemyndige Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 og artikel 168a i direktiv 2006/112/EF, således at retten til at fradrage moms på varer og tjenesteydelser, der af den afgiftspligtige i et omfang på over 90 % anvendes til ikke-erhvervsmæssig brug, ophæves.

Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig skal indsende en rapport, der evaluerer den procentuelle fordeling og nødvendigheden af undtagelsen, i forbindelse med en eventuel anmodning om forlængelse deraf. Afgørelsen ophæves på den dato, hvor de EU-regler om begrænsninger af fradragsretten, som Rådet har vedtaget, skal eller kan anvendes i medlemsstaterne, og under alle omstændigheder senest på den dato, der er fastsat i afgørelsen.

Retsgrundlag

Artikel 395, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem.

⁷

KOM(2004) 728 endelig.

http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/com/2004/com2004_0728da01.pdf

Nærhedsprincippet

Forslaget hører under EU's enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Afgørelsen vedrører en tilladelse til en medlemsstat på dennes egen anmodning og udgør ikke en forpligtelse.

I betragtning af undtagelsens begrænsede anvendelsesområde står den særlige foranstaltning i rimeligt forhold til det tilstræbte mål.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: Rådsafgørelse.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende årsager:

I henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF er en fravigelse af de fælles momsregler kun mulig, hvis Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen giver tilladelse til det. En rådsafgørelse er det eneste egnede middel, da den kan rettes til en enkelt medlemsstat.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vil ikke få negativ indvirkning på Unionens egne indtægter hidrørende fra moms.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Forslaget indeholder en klausul om fornyet gennemgang og opsigelse.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af beslutning 2009/791/EF og afgørelse 2009/1013/EU om bemyndigelse af henholdsvis Tyskland og Østrig til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁸, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved brev registreret i Kommissionen den 5. januar 2012 anmodede Tyskland om bemyndigelse til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger bestemmelserne om retten til fradrag i direktiv 2006/112/EF, og som tidligere blev indrømmet ved Rådets beslutning 2009/791/EF⁹.
- (2) Ved brev registreret i Kommissionen den 16. april 2012 anmodede Østrig om bemyndigelse til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger bestemmelserne om retten til fradrag i direktiv 2006/112/EF, og som tidligere blev indrømmet ved Rådets afgørelse 2009/1013/EU¹⁰.
- (3) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 4. april 2012 de øvrige medlemsstater om Tysklands anmodning. Ved brev af 11. april 2012 underrettede Kommissionen Tyskland om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.
- (4) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 20. april 2012 de øvrige medlemsstater om Østrigs anmodning. Ved brev af 23. april 2012 underrettede Kommissionen Østrig om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

⁸ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁹ EUT L 283 af 30.10.2009, s. 55.

¹⁰ EUT L 348 af 29.12.2009, s. 21.

- (5) Hensigten med den undtagelse, der opretholdes af begge medlemsstater, er at ophæve retten til at fradrage moms på varer og tjenesteydelser fuldstændig, når de pågældende varer og tjenesteydelser af den afgiftspligtige person i et omfang på over 90 % anvendes til privat brug eller til dennes ansattes brug eller generelt ikke-erhvervsmæssig brug.
- (6) Den særlige foranstaltning fraviger bestemmelserne i artikel 168 og artikel 168a i direktiv 2006/112/EF, der regulerer afgiftspligtige personers ret til at fradrage moms på de varer og tjenesteydelser, der leveres til dem i forbindelse med deres afgiftspligtige transaktioner. Formålet med den særlige foranstaltning er at forenkle proceduren for pålæggelse og opkrævning af moms. Den påvirker kun i ubetydelig grad den afgift, der skal betales ved det endelige forbrug.
- (7) I henhold til de oplysninger, som Tyskland og Østrig har indgivet, har de retlige og faktuelle forhold, der berettigede den nuværende anvendelse af foranstaltningen, ikke ændret sig og er stadig til stede. Tyskland og Østrig bør derfor bemyndiges til fortsat at anvende denne særlige foranstaltning i endnu en periode, som dog begrænses til senest den 31. december 2015 med henblik på at vurdere nødvendigheden og effektiviteten af undtagelsen og den procentuelle fordeling mellem erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig brug, som den tager udgangspunkt i.
- (8) Såfremt Tyskland og Østrig mener, at det er nødvendigt at forlænge foranstaltningen ud over 2015, bør de sammen med anmodningen om forlængelse indgive en rapport til Kommissionen om anvendelsen af foranstaltningen, som omfatter en evaluering af den procentuelle fordeling, der anvendes, senest den 31. marts 2015 for at give Kommissionen tilstrækkelig tid til at undersøge anmodningen og, hvis Kommissionen fremsætter et forslag, til at vedtage forslaget.
- (9) Den 29. oktober 2004 vedtog Kommissionen et forslag¹¹ til et rådsdirektiv om ændring af direktiv 77/388/EØF (nu direktiv 2006/112/EF), som omfatter en harmonisering af de kategorier af udgifter, for hvilke der kan anvendes udelukkelse fra fradragsretten. Undtagelsen i nærværende afgørelse bør ophæves den dato, hvor medlemsstaterne skal eller kan anvende reglerne i et sådant ændringsdirektiv, som er vedtaget af Rådet, efter at nærværende afgørelse træder i kraft, hvis den pågældende dato indtræffer tidligere end datoen for nærværende afgørelses ophør.
- (10) Undtagelsen vil kun i ubetydelig grad påvirke den afgift, der skal betales ved det endelige forbrug og får ingen negative indvirkninger på Unionens egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften.
- (11) Beslutning 2009/791/EC og afgørelse 2009/1013/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

¹¹ KOM(2004) 728 endelig.
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/com/2004/com2004_0728da01.pdf

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 1 og 2 i Kommissionens beslutning 2009/791/EF affattes således:

"Artikel 1

Som en undtagelse fra artikel 168 og artikel 168a i direktiv 2006/112/EF bemyndiges Tyskland til at ophæve fradragsretten for moms på varer og tjenesteydelser, når den afgiftspligtige persons eller dennes ansattes private eller ikke-erhvervsmæssige brug af varerne eller tjenesteydelserne udgør over 90 % af den samlede brug.

Artikel 2

1. Denne afgørelse ophæves på den dato, hvor medlemsstaterne skal eller kan anvende EU-reglerne for begrænsninger på afgiftspligtige personers ret til fradrag, vedtaget af Rådet efter at denne afgørelse træder i kraft, dog senest den 31. december 2015.
2. Enhver anmodning om forlængelse af den særlige foranstaltning i denne afgørelse skal være Kommissionen i hænde senest den 31. marts 2015.

En sådan anmodning skal ledsages af en rapport, der indeholder en vurdering af den anvendte procentuelle fordeling af retten til momsfradrag på baggrund af denne afgørelse.

Artikel 2

Artikel 1 og 2 i Kommissionens afgørelse 2009/1013/EU affattes således:

"Artikel 1

Som en undtagelse fra artikel 168 og artikel 168a i direktiv 2006/112/EF bemyndiges Østrig til at ophæve fradragsretten for moms på varer og tjenesteydelser, når den afgiftspligtige persons eller dennes ansattes private eller ikke-erhvervsmæssige brug af varerne eller tjenesteydelserne udgør over 90 % af den samlede brug.

Artikel 2

1. Denne afgørelse ophæves på den dato, hvor medlemsstaterne skal eller kan anvende EU-reglerne for begrænsninger på afgiftspligtige personers ret til fradrag, vedtaget af Rådet efter at denne afgørelse træder i kraft, dog senest den 31. december 2015.
2. Enhver anmodning om forlængelse af den særlige foranstaltning i denne afgørelse skal være Kommissionen i hænde senest den 31. marts 2015.

En sådan anmodning skal ledsages af en rapport, der indeholder en vurdering af den anvendte procentuelle fordeling af retten til momsfradrag på baggrund af denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse finder anvendelse fra den 1. januar 2013.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand